

UCHWAŁA NR XXV/230/08
RADY MIEJSKIEJ W SUWAŁKACH

z dnia 25 czerwca 2008 r.

w sprawie odpowiedzi na skargę

Na podstawie art.54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r. Nr 153 poz. 1270; z 2004 r. Nr 162 poz.1692; z 2005 r. Nr 94 poz. 788 i Nr 250 poz.2118; z 2006 r. Nr 38, poz. 268, Nr 169 poz. 1417 i Nr 208 poz. 1536; z 2007 r. Nr 217 poz. 1590, Nr 120 poz. 818, Nr 121 poz. 831 i Nr 221 poz.1650) w związku z art. 18 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz.1591; z 2002 r. Nr 23 poz.220, Nr 62 poz.558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806; z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz.1568; z 2004 r. Nr 102 poz.1055, Nr 116 poz. 1203, Nr 167 poz.1759; z 2005 r. Nr 172 poz.1441 i Nr 175 poz. 1457; z 2006 r. Nr 17 poz. 128, Nr 181 poz. 1337 oraz z 2007 r. Nr 48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218) Rada Miejska w Suwałkach uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Suwałkach, po dokonaniu analizy skargi złożonej w dniu 23 maja 2008 r. do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku przez Stanisława Bydelskiego, Benedykta Wojciecha Bydelskiego, Jacka Bydelskiego, Urszulę Grzędzińską, Elżbietę Karłowicz, Annę Pawełko, Ewę Fiodorow i Jerzego Bydelskiego na działania Rady Miejskiej w Suwałkach w związku z uchwałą Nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w Suwałkach, uznaje przedmiotową skargę za bezzasadną i wnosi o odrzucenie lub oddalenie tej skargi.

§ 2. Przedmiotowa uchwała podjęta została zgodnie z obowiązującym na dzień jej uchwalenia prawem, tj. z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (D. U. Nr 80 poz 717; z 2004 r. Nr 6 poz. 41 i Nr 141 poz. 1492; z 2005 r. Nr 113 poz. 954 i Nr 130 poz. 1087; z 2006 r. Nr 45 poz. 319, Nr 225 poz.1635; z 2007 r. Nr 127, poz. 880).

§ 3. Uzasadnienie faktyczne i prawne stanowiska Rady Miejskiej w Suwałkach zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Suwałkach

Włodzimierz Marczewski

**Załącznik
do uchwały Nr XXV/230/08
Rady Miejskiej w Suwałkach
z dnia 25 czerwca 2008 r.**

UZASADNIENIE

W dniu 28 maja 2008 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Suwałkach skarga wniesiona przez:

- 1) Pana Stanisława Bydelskiego, zam. ul. Kołłątaja 19, 16-400 Suwałki,
- 2) Pana Benedykta Wojciecha Bydelskiego, zam. ul. Zarzecze 61B, 16-400 Suwałki,
- 3) Pana Jacka Bydelskiego, zam. ul. Zarzecze 61c, 16-400 Suwałki,
- 4) Panią Urszulę Grzędzińską, zam. ul. Kościuszki 108/6, 16-400 Suwałki,
- 5) Panią Elżbietę Karłowicz, zam. ul. Reja 80a m. 10, 16-400 Suwałki,
- 6) Panią Annę Pawełko, zam. ul. Zarzecze 61c, 16-400 Suwałki,
- 7) Panią Ewę Fiodorow, zam. ul. Noniewicza 40a m. 23, 16-400 Suwałki,
- 8) Pana Jerzego Bydelskiego, zam. ul. Nowomiejska 14 m. 14, 16-400 Suwałki

skierowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku na „działania Rady Miejskiej w Suwałkach w związku z projektem planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w Suwałkach”, który narusza interes prawny Skarżących.

Ustosunkowując się do zarzutów skargi należy stwierdzić co następuje;

Z treści skargi wynika, że skarga ta dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w Suwałkach, uchwalonego Uchwałą Rady Miejskiej w Suwałkach Nr VI/39/07 z dnia 31 stycznia 2007, która zdaniem Skarżących, narusza Ich interes prawny.

Wojewoda Podlaski rozstrzygnięciem nadzorczym nr NK.II.AK.0911-35/07 z dnia 02 marca 2007 r. stwierdził nieważność tej Uchwały .

Na powyższe rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podlaskiego skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego wniósł Prezydent Miasta Suwałki.

Wyrokiem sygn. akt II SA/Bk 351/07 z dnia 14 czerwca 2007 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku uchylił zaskarżone rozstrzygnięcie nadzorcze.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku w dniu 1 sierpnia 2007 r. wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie Wojewoda Podlaski.

Na skargę tę pismem sygn. akt II SA/Bk 351/07 z dnia 14 sierpnia 2007 r. odpowiedź wniosła Gmina Miasta Suwałki.

Po rozpoznaniu w dniu 04 grudnia 2007 r. na rozprawie w Izbie Ogólnoadministracyjnej skargi kasacyjnej Wojewody Podlaskiego od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 14 czerwca 2007 r. sygn. akt II SA/Bk 351/07 w sprawie ze skargi Gminy Miasto Suwałki na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Podlaskiego z dnia 02 marca 2007 r. nr NK.II.AK.0911-35/07 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, **Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 04 grudnia 2007 r. sygn. akt. II OSK 1503/07 oddalił skargę kasacyjną Wojewody Podlaskiego.**

Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, iż stosownie do treści art. 101 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym w odniesieniu do uchwały nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w Suwałkach nie ma zastosowania przepis art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, na który powołuje się strona skarżąca. W konsekwencji zasadny jest wniosek o odrzucenie skargi.

Odnosząc się zaś do zarzutu skargi, naruszenia interesu prawnego, poprzez ograniczenie, zdaniem Skarżących ustaleniami planu prawa własności stwierdzić należy, że zarzut ten, nie jest uzasadniony.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż uchwałą nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. ograniczone zostało prawo własności Skarżących.

Niemniej jednak, uprawnienia do takich ograniczeń daje Radzie Miejskiej ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.).

Zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele, w tym na działalność gospodarczą, oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy reguluje ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.). Z mocy art. 3 ust. 1 tej ustawy, Rada Miejska posiada władztwo planistyczne i może samodzielnie decydować o sposobie zagospodarowania terenów, w tym terenów nie stanowiących jej własności, w zakresie nie naruszającym obiektywnego porządku prawnego.

Porządek prawny w tym zakresie kształtują w szczególności przepisy ustawy o samorządzie gminnym i ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 6 i 7 ustawy o samorządzie gminnym ład przestrzenny stanowi jedną z dziedzin interesu publicznego, którego ochrona należy do ustawowych obowiązków miasta. Realizacja tego zadania, zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym i ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, następuje przez określanie przez Radę Miejską polityki przestrzennej miasta w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i stanowienie, zgodnie z ustaleniami studium, planu miejscowego jako przepisu gminnego. Tym samym, w ramach wyznaczonych przez ustawę o samorządzie gminnym i potwierdzonych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, samorząd lokalny chroniąc interes publiczny, ogranicza w różnym stopniu interesy prywatne w zakresie przeznaczenia i zagospodarowania terenów.

Przepisy art. 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zobowiązują do uwzględnienia prawa własności w zagospodarowaniu terenów, ale w myśl art. 1. ust.2 zobowiązują również do uwzględniania wymagań ładu przestrzennego, walorów architektonicznych i krajobrazowych, wymagań ochrony środowiska, wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, wymagań ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, walorów ekonomicznych przestrzeni, potrzeb obronności i bezpieczeństwa państwa oraz potrzeb interesu publicznego. Tak więc Rada Miasta ma nakaz ustawowy uwzględniania wszystkich ww. zagadnień w kształtowaniu polityki przestrzennej, w ustalaniu przeznaczenia terenów i w ustalaniu zasad zagospodarowania terenów i kształtowania zabudowy, przyjmując przy tym ład przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań (art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Odnosząc się do argumentacji i zarzutów sformułowanych w poszczególnych punktach uzasadnienia skargi należy wyjaśnić, co następuje.

Ad.1.

Strona skarżąca podnosi, iż władza gruntami rolnymi położonymi w rejonie ulicy Zarzecze od lat i prowadzi na nich uprawy ogrodnicze oraz, że władze miasta nie wyrażały zgody na przekształcenie tych terenów na tereny budowlane ze względu na planowane przez miasto inwestycje. Prawdą jest, iż sporne tereny są własnością strony skarżącej.

Skarżący nie wskazują jednak dowodów na to, iż jak twierdzą władze miejskie nie wyrażały zgody na zmianę sposobu użytkowania gruntów z rolniczego na budowlane. Dla tego obszaru w poprzednich latach obowiązywały plany zagospodarowania przestrzennego, więc sposób użytkowania terenów zależał od zapisów zawartych w tych planach.

Ad.2.

Skarżący argumentują, iż w latach 2000-2004 otrzymali od władz miejskich zapewnienie o tym, iż „prognozowanej inwestycji nie będzie i mogą spokojnie zagospodarować grunty”. Nie przytaczają jednak na tę argumentację jakichkolwiek okoliczności faktycznych lub dokumentów. W związku z powyższym nie można takiej argumentacji uznać za uzasadnioną.

Zwrócić bowiem należy uwagę, że poprzednio obowiązujący miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego z roku 1994, zakładał przeprowadzenie przez grunty strony Skarżących ulic oznaczonych planie symbolami 03 Zt 2/2 i 04 Zo 1/2.

Skarżący, jak to wynika z przytoczonych w uzasadnieniu skargi argumentów, znali ustalenia tego planu.

Proces realizacji ustaleń każdego planu rozciągnięty jest w czasie i zależy od kondycji finansowej gminy, dlatego też przepisy art. 37 ust.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym i art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dopuszczają i dopuszczają wykorzystywanie terenów, których przeznaczenie zmienia plan miejscowy w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnego z planem.

Ponadto ustalenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego z roku 1994 pozwalały na wzajemne przenikanie się różnych form użytkowania terenów, a tym samym niewielkiego korygowania ustaleń planu, w tym przypadku przebiegu układu komunikacyjnego, w postępowaniu lokalizacyjnym poprzez zapis w tekście planu oraz wrysowanie liniami przerywanymi poszczególnych konturów planistycznych.

Skarżący zapoznając się z zapisami zawartymi planie z roku 1994 powinni, więc zdawać sobie sprawę z możliwości zarówno realizacji jego ustaleń, a co za tym idzie ze zmianą użytkowania terenów, jak i możliwości korekty przebiegu projektowanego układu komunikacyjnego.

Ad.3.

Stwierdzenie, iż władze miasta nie wyrażały zgody na przekształcenie gruntów strony skarżącej z rolniczych na nierolnicze, o co wielokrotnie występowała matka Skarżących, również nie jest poparte żadnymi dowodami, dlatego też, stwierdzenia te należy uznać wyłącznie za hipotetyczne, co obiektywnie uniemożliwia merytoryczne ustosunkowanie się do tej argumentacji. Ponadto, tego typu sprawa jest z zakresu administracji publicznej i nie ma związku z miejscowym planem

Ad.4.

Skarżący poprzez stwierdzenie, cyt:

„pierwsze zawiadomienie o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, które do nas nieformalnie dotarło, datowane 3 kwietnia 2003 r. i informujące, że plan sporządzany będzie dla terenów rekreacyjnych zalewu Arkadia i terenów wzdłuż rzeki Czarnej Hańczy na podstawie uchwały Rady Miejskiej nr VII/61/2003 z dnia 26 marca 2003 r., a przedmiotem planu jest „ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu, którego wiodącą funkcją winna być funkcja rekreacyjna, turystyczna i wypoczynkowa”.”

zarzucają brak osobistego poinformowania Ich o przystąpieniu do sporządzenia planu zagospodarowania przestrzennego.

W aspekcie powyższego zwrócić należy jednak uwagę, iż plan ten nie obejmował swym zasięgiem własności Skarżących, dlatego też nie zostali pisemnie powiadomieni o fakcie przystąpienia do jego opracowania.

Przywołany w pkt. 4 uzasadnienia skargi plan obejmował bowiem swym zasięgiem teren przyległy od wschodu do rzeki Czarnej Hańczy. Grunty strony skarżącej położone są zaś po stronie zachodniej rzeki i bezpośrednio do niej nie przylegają.

Ponadto, ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) nie nakłada obowiązku osobistego powiadamiania o przystąpieniu do sporządzania planu każdego mieszkańca miasta. Sprawa ta

uregulowana jest w art. 17 ust. 1 tej ustawy., zgodnie z którym, fakt przystąpienia do opracowywania planu Prezydent ogłasza w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

W Suwałkach „sposobem zwyczajowo przyjętym” jest powiadamianie na piśmie jedynie właścicieli terenów objętych planem. Ogólnie dostępna informacja o przystąpieniu do tego opracowania podana była natomiast w Tygodniku Suwalskim z dnia 9 kwietnia 2003 r., a stosowne obwieszczenie wywieszone było na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Suwałkach w dniach od 3 kwietnia 2003 r. do 15 maja 2003 r.

Ad.5.

Skarżący stwierdzają, iż w dniu 14.04.2004 r. otrzymali zawiadomienie o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecz. Na obszarze objętym opracowaniem planu Skarżący posiadają grunty. Skoro tak to uznać należy, że został dopełniony obowiązek osobistego zawiadomienia właścicieli gruntów o przystąpieniu do opracowania planu

Strona skarżąca przytaczając, co jest przedmiotem planu i jakie są proponowane na terenie objętym planem wiodące funkcje zarzuca, iż treść uchwały nr XX/229/04 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecz, jest tożsama z treścią zawiadomienia Prezydenta o przystąpieniu do sporządzenia planu.

Zarzut ten jest bezpodstawny, gdyż literalnie treści te różnią się między sobą, a wynika to:

- z wymagań, co do sposobu konstrukcji aktów prawa miejscowego mających swoje umocowanie prawne w Rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 908),
- z wymagań, co zawierać powinna treść ogłoszenia, obwieszczenia i **zawiadomienia**, podanych w § 12 pkt. 2 i 3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587),

Tożsame są tylko te fragmenty obu dokumentów, które mówią o tym, co jest przedmiotem planu i jakie są proponowane na terenie objętym planem wiodące funkcje.

Ad.6.

Strona skarżąca w uzasadnieniu skargi zarzuca, iż ani z uchwały Rady Miejskiej w Suwałkach, ani z zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzenia planu nie wynikało, jakie są plany i zamierzenia samorządu.

Stwierdzenie to pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią pkt.5 uzasadnienia skargi wskazującym, jakie są zamierzenia samorządu w stosunku do terenu objętego planem, co jest przedmiotem planu i jakie są proponowane na terenie objętym planem wiodące funkcje,

cyt.:

„przedmiotem planu będzie ustalenie zasad zabudowy i zagospodarowania terenu, którego funkcją wiodącą winna być zabudowa związana ze sportem i rekreacją oraz obsługa istniejących cmentarzy i stadionu, uzupełniona funkcją mieszkaniową jednorodzinną.”

Należy przy tym podnieść, iż wskazany w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wzorzec zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzania

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawiera jedynie określenie granic opracowywanego planu.

Prezydent Miasta Suwałk, aby przybliżyć zainteresowanym zamierzenia miasta w stosunku do terenu objętego planem, zawsze podaje w zawiadomieniu, jakie funkcje będą wiodące i preferowane na terenie objętym planem.

W zawiadomieniach dostarczonych stronie skarżącej, zgodnie z wzorcem, podano również informację o terminie i miejscu składania przez osoby zainteresowane wniosków do planu.

Podnieść należy, iż nie wszyscy skarżący, pomimo zawiadomienia o przystąpieniu do sporządzenia planu, skorzystali z przysługującego im prawa do złożenia wniosku do planu i tym samym przekazania projektantom informacji dotyczących swoich oczekiwań, potrzeb i zamiarów w stosunku do terenów objętych opracowaniem planistycznym.

Wnioski do planu złożone zostały jedynie przez panią Urszulę Grzędzińską i panią Ewę Fiodorow.

Ad.7.

Odnosząc się do postawionego zarzutu niezgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałk w zakresie układu komunikacyjnego polegającego według strony skarżącej na tym, iż:

- w studium nie występuje projektowana droga,
- w studium zawarty jest zapis, iż istniejący układ komunikacyjny w mieście jest wystarczający,

należy wyjaśnić, co następuje:

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałki uchwalonym uchwałą nr XLVII-378/98 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 18 czerwca z 1998 r., zmienionym uchwałą nr XXXVI/342/2001 z dnia 31 stycznia 2001 r., występuje jedynie główny układ komunikacyjny miasta – istniejący i projektowany.

Wynika to z samej istoty studium, które zgodnie z art. 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.), sporządza się w celu określenia polityki przestrzennej gminy.

W dziale V studium zatytułowanym: „Przesłanki konstrukcji strategii rozwoju miasta”, w pkt. 1 „Słabe i silne strony miasta (metoda SWOT)” za „słabą” stronę miasta uważa się między innymi **„niedorozwój infrastruktury komunikacyjnej miasta”**. Natomiast w pkt. 3 tego działu, zatytułowanym „Cele rozwoju”, **jako jeden z celów szczegółowych wskazuje się „działania na rzecz poprawy stanu komunikacji w mieście”, polegające na „ukształtowaniu czytelnego i sprawnego układu komunikacyjnego, zapewniającego dobre powiązania wewnątrzmięjskie: między osiedlami, między osiedlami - a centrum, między osiedlami – a głównymi koncentracjami miejsc pracy i wypoczynku”**.

Przebieg projektowanej ulicy ma zatem na celu, usprawnienie komunikacji miejskiej w myśl zaleceń Studium, a tym samym zabezpieczenie ważnego interesu publicznego.

Ad. 8. i Ad. 9.

Zarzut stawiany przez Skarżących, jakoby nikt nie informował Ich o planach z roku 1992 i 1994 jest również bezpodstawny. Już w punkcie 2 uzasadnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa, Skarżący stwierdzają bowiem, iż wiedzieli o inwestycjach drogowych

planowanych w rejonie Zarzecza w latach wcześniejszych. Ponadto oba plany sporządzane były w trybie art. 27 i 29 ustawy z dnia 12 lipca 1984 r. o planowaniu przestrzennym, szczegółowo określających sposób powiadamiania o przystąpieniu do sporządzenia planu, składania wniosków i uwag dotyczących sposobu zagospodarowania przestrzennego danego obszaru, wyłożenia do publicznego wglądu i składania wniosków i uwag do wyłożonego projektu planu.

Plan uchwalony uchwałą Nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w Suwałkach zachował nakazaną ustawą z dnia 23 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym procedurę formalno – prawną. Zgodnie z tą procedurą właściciele gruntów, położonych w granicach planu, zostali osobiście poinformowani o wyłożeniu planu do publicznego wglądu oraz o dyskusji publicznej nad ustaleniami projektu planu. Ustawodawca tak sformułował przepisy i ustalił kolejność działań związanych z opracowywaniem projektu planu, że dopiero po uzyskaniu wymaganych prawem opinii i uzgodnień projekt planu prezentowany jest społeczności lokalnej. Na tym etapie sporządzania projektu planu zainteresowani dowiedzieli się więc o tym, jak zostały rozpatrzone wnioski składane do planu oraz jakie zostały przyjęte rozwiązania przestrzenne na obszarze objętym planem.

W związku z powyższym zdziwienie budzi zarzut jakoby Skarżący nie byli poinformowani o zamierzeniach projektowych.

Skarżący piszą o istniejącej „lokalnej drodze przebiegającej w niedalekim sąsiedztwie i dzielącej własność państwa Melaniuków”, która jakoby miała być przeznaczana w planach zagospodarowania przestrzennego z roku 1975 pod nową ulicę. Tymczasem projekt planu sporządzany w latach 1972-1975 przez Powiatowy Zespół Urbanistyczny w Suwałkach nie został uchwalony. Nie wskazywał też jako ciągu ulicznego drogi, o której piszą Skarżący. W projekcie tego planu droga łącząca ulicę Kościuszki z ul. Zastawie przebiegała częściowo przez północną część gruntów państwa Bydelskich.

Ad.10.

Skarżący podnoszą sprawę wydania Panu Benedyktowi Wojciechowi Bydelskiemu zgody na rozbudowę budynku mieszkalnego. Zgoda taka została wydana w roku 1999 zgodnie z prawem, decyzją Nr AGP IV-7351-443/99 z dnia 1999.12.02 na rozbudowę budynku mieszkalnego na działce nr 30798/11 położonej w Suwałkach przy ul. Zarzecze.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego z zachowaniem warunków określonych w ustawach. Dla obszaru, na którym położona jest posesja pana Bydelskiego, w roku 1999 r. obowiązywał miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałki, uchwalony uchwałą nr XXVII/147/92 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 10 czerwca 1992 r. i uchwałą nr VI/38/94 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 14 grudnia 1994 r. Zgodnie z ustaleniami tego planu posesja ta położona była w obszarze planistycznym D 61 ZP, dla którego obowiązywały ustalenia dopuszczające adaptację istniejącego ogrodnictwa gruntowego. W oparciu o ten plan zostało, więc wydane panu Bydelskiemu pozwolenie na rozbudowę i modernizację budynku mieszkalnego.

Ponadto, jak już wyjaśniono w punkcie 2 uzasadnienia, proces realizacji ustaleń każdego planu rozciągnięty jest w czasie i zależy od kondycji finansowej gminy, dlatego też przepisy art. 37 ust.1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym i art. 35 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dopuszczały i dopuszczają wykorzystywanie terenów, których przeznaczenie zmienia plan

miejscowy w sposób dotychczasowy do czasu ich zagospodarowania zgodnego z planem. **Organ uchwalający plan miejscowy nie może jednak ponosić ryzyka związanego z efektywnością zamierzenia inwestycyjnego Skarżących jako przyszłych inwestorów. .**

Prawdą jest, że po zrealizowaniu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze, na części działki pana Benedykta Bydelskiego zrealizowana będzie ulica oznaczona w planie symbolem 4KD.

Przebieg ten jest kontynuacją poprzednich rozwiązań przestrzennych, których celem było powiązanie poprzez rzekę terenów zachodnich ze śródmieściem i wschodnią częścią miasta. Poparty jest badaniami i studiami nad możliwością skomunikowania miasta na kierunku wschód – zachód, przy uwzględnieniu istniejącej sieci ulicznej i umożliwia komunikacyjne ominięcie zabytkowego Śródmieścia Suwałk.

Przebieg zaprojektowanej ulicy jest optymalny, nie narusza bowiem zabytkowej tkanki miejskiej. Nie narusza również zabudowy mieszkaniowej znajdującej się na terenie opracowywanego planu, w tym także domów pana Benedykta Wojciecha Bydelskiego i pani Ewy Fiodorow. Przebieg zaprojektowanej komunikacji publicznej jest prawidłowy ze względu na kształtowanie układu komunikacyjnego tej części obszaru, a parametry ulicy odpowiadają warunkom technicznym, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, z późniejszymi zmianami oraz Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie). Ponadto projekt planu uzyskał wszystkie wymagane prawem uzgodnienia, również w zakresie kształtowania komunikacji.

Wg Skarżących, nowa ulica przebiegać będzie dosłownie pod oknami domu pana Benedykta Bydelskiego. Użycie w tym stwierdzeniu przysłowka „dosłownie” sugeruje, iż zaprojektowana ulica jest na styku z budynkiem pana Bydelskiego. W rzeczywistości natomiast w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze linia rozgraniczająca zaprojektowanej ulicy 4 KD poprowadzona jest w odległości 12,0 m od budynku mieszkalnego, a jezdnia tej ulicy w odległości 25,0 m., a więc zgodnie z obowiązującymi przepisami wymienionymi powyżej. Nieprawdą, więc jest, iż zaprojektowana ulica przebiegać będzie „dosłownie” pod oknami pana Bydelskiego.

Ad.11.

Skarżący podnoszą sprawę braku wydania decyzji na zmianę przeznaczenia gruntów rolniczych na budowlane pani Ewie Fiodorow. Pani Fiodorow złożyła w dniu 7 września 2003 r. wniosek o wydanie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na inwestycję polegającą na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego wolno stojącego na działkach o nr geod. 30798 i 30978/7 położonych w Suwałkach przy ul. Zarzecze. Faktem jest, iż otrzymała decyzję odmowną, którą zaskarżyła, a Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzję powyższą uchyliło w dniu 13 lutego 2004 r. decyzją KO.7334/11/04 i skierowało do ponownego rozpatrzenia. Prezydent Miasta Suwałk postanowieniem AGP-III/I-7331-262/03/04 z dnia 13 maja 2004 r. zawiesił postępowanie z urzędu do czasu uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o czym pani Fiodorow została poinformowana. W dniu 10 października 2007r. postanowieniem AGP-III-7331-242/07 zostało podjęte z urzędu zawieszone postępowanie w sprawie wniosku pani Ewy Fiodorow, o czym pani Fiodorow została poinformowana. Prezydent Miasta Suwałk decyzją AGP .III-7331-242/2007 z dnia 12 listopada 2007 r. umorzył postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu na inwestycję polegającą na budowie budynku mieszkalnego jednorodzinnego wolno stojącego na działkach o nr geod. 30798 i 30978/7 położonych w Suwałkach przy ul. Zarzecze, gdyż w dniu 31

stycznia 2007 r. Rada Miejska w Suwałkach uchwałą Nr VI/39/07 uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w Suwałkach i w związku z powyższym postępowanie w tej sprawie stało się bezprzedmiotowe. Pani Ewa Fiodorow otrzymała powyższą decyzję.

Stwierdzenie, iż do chwili obecnej pani Ewa Fiodorow nie otrzymała żadnej decyzji w swojej sprawie, jest więc nieprawdziwe.

Ad.12.

Zawarta w tym punkcie uzasadnienia skargi konstatacja, potwierdza w istocie zgodną z prawem korespondencję pomiędzy Urzędem Miejskim w Suwałkach, a panią Urszulą Grzędzińską. Pani Grzędzińska została poinformowana zgodnie ze stanem prawnym i faktycznym na dzień składania wniosku, o przeznaczeniu działek o nr geod. 30798/10 i 30798/12.

Ad.13.

Pani Anna Pawełko w dniu 18 stycznia 1993 r. złożyła wniosek wydanie zezwolenia na budowę domu jednorodzinnego na działce nr 30798/2. Decyzją A-7351-OF-8/93 z dnia 2 stycznia 1993 r. otrzymała pozwolenie na budowę. Decyzja ta wydana była zgodnie z obowiązującym w tym czasie planem ogólnym zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałk zatwierdzonym uchwałą Nr XXVII/147/92 z dnia 10 czerwca 1992 r. Rady Miejskiej Suwałk (Dz. Urz. Woj. Suwalskiego nr 32 z 1992 r.).

Ad.14.

Skarżący piszą w uzasadnieniu skargi, iż po powzięciu informacji o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wielokrotnie składali protesty, wnioski i uwagi i za każdym razem otrzymywali odpowiedź, iż nie uwzględnia się uwag dotyczących przebiegu projektowanej komunikacji.

Tymczasem, w czasie trwania prac projektowych od strony skarżącej wpłynęły następujące wnioski i uwagi do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze.

Złożone wnioski - termin składania do 28 maja 2004 r.

- a) wniosek pani Ewy Fiodorow z dnia 26.05.2004 r., dot. działek o nr 30798/6 i 30798/7,
- b) wniosek pani Urszuli Grzędzińskiej z dnia 28.05.2004 r., dot. działki nr 30798/10.

Złożone uwagi do wyłożonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze – termin składania do 31.10.2006 r.

- a) uwaga państwa Elżbiety i Benedykta Bydelskich z dnia 09.10.2006 r.,
- b) uwaga państwa Elżbiety i Benedykta Bydelskich z dnia 23.10.2006 r.,
- c) uwaga pani Ewy Fiodorow z dnia 23.10.2006 r.,
- d) uwaga pana Jerzego Bydelskiego z dnia 23.10.2006 r.,
- e) zbiorowa uwaga podpisana przez państwa: Urszulę Grzędzińską, Elżbietę Karłowicz, Agatę Jankowską, Jacka Bydelskiego, Stanisława Bydelskiego i Jerzego Bydelskiego z dnia 25.10.2006 r.,
- f) uwaga pani Anny Pawełko z dnia 27.10.2007 r.,

Uwagi te, zgodnie z art. 17 pkt. 12 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zostały rozpatrzone. Nie zostały one uwzględnione, o czym

osoby je składające zostały powiadomione na piśmie, ze szczegółowym wyjaśnieniem powodów nieuwzględnienia.

Zgodnie z art. 17 pkt 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w dniu 31 stycznia 2007 r. Prezydent Miasta Suwałki przedstawił Radzie Miejskiej projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze wraz z listą nieuwzględnionych uwag w celu uchwalenia. Uchwałą nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze został uchwalony.

Kolejne uwagi składane były przez część z osób skarżących już po uchwaleniu spornego planu.

- a) pani Elżbieta Karłowicz złożyła uwagę w dniu 09.07.2007 r., na którą otrzymała odpowiedź z dnia 17.07.2007 r.,
- b) pani Urszula Grzędzińska złożyła uwagę w dniu 09.07.2007 r., na którą otrzymała odpowiedź z dnia 17.07.2007 r.,
- c) pan Jerzy Bydelski złożył uwagę w dniu 05.07.2007 r., na którą otrzymał odpowiedź z dnia 17.07.2007 r.,
- d) pani Ewa Fiodorow złożyła uwagę w dniu 05.07.2007 r., na którą otrzymała odpowiedź z dnia 17.07.2007 r.,

Uwzględniając powyższe nie może budzić wątpliwości, że na każde z pism przysłanych po rozpatrzeniu uwag złożonych w terminie do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Skarżący otrzymali odpowiedź, iż ich uwaga nie została uwzględniona, podany został powód jej nieuwzględnienia oraz informacja o przysługujących im prawach wynikających z art. 35 i 36 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Faktem jest również, że Skarżący korespondencję z Urzędem Miasta prowadzili już po zakończeniu prac nad planem, po jego uchwaleniu, żądając wprowadzenia zmian dla nich korzystnych.

Ad. 15.

Odnosząc się do zarzutu konfabulacji, nieznajomości terenu i rzekomych sugestiach wysuwanych przez autorów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze należy wyjaśnić, co następuje:

W czasie dyskusji publicznej dokładnie przedstawiono wszystkim jej uczestnikom projekt planu. Ponadto zainteresowani zostali zapoznani z materiałami wejściowymi do projektu, czyli z planszą inwentaryzacyjną, na której przedstawiony jest stan istniejący i z planszą obrazującą strukturę własnościową na tym terenie. Sporządzenie tych dokumentów nie byłoby możliwe, gdyby zespół projektantów tak, jak sugerują Skarżący, nie znał terenu objętego planem.

Co do zasady bowiem, w czasie każdej dyskusji publicznej projektanci, zapoznają właścicieli terenów objętych planem z przebiegiem procedury planistycznej oraz powiadamiają o prawach przysługujących tym właścicielom, takich jak:

- zagwarantowana w art.18 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym możliwość składania uwag do wyłożonego do publicznego wglądu projektu planu,
- zagwarantowana w art. 35 ww. ustawy możliwość wykorzystywania w sposób dotychczasowy terenów przeznaczonych w planie na inne cele do czasu ich zagospodarowania zgodnie z planem, chyba że w planie ustalono inny sposób tymczasowego zagospodarowania,

- zagwarantowana w art. 36 ww. ustawy możliwość żądania od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę albo wykupienia nieruchomości lub jej części w przypadku, gdy realizacja ustaleń planu uniemożliwia lub ogranicza właścicielowi korzystanie z danej nieruchomości lub jej części w sposób dotychczasowy lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem.

Skoro tak, to zdziwienie budzić musi fakt, iż rzetelne informowanie właścicieli terenów o ich prawach może wywoływać niezadowolenie.

Ad. 16.

W aspekcie podniesionego przez stronę skarżącą zarzutu „ewidentnego naruszenia interesu prawnego” stwierdzić należy, że Rada Miejska miała ustawowe uprawnienia do ograniczenia przysługującego Skarżącym prawa własności. Kwestia ta wyjaśniona została w części odnoszącej się do postawionego przez stronę skarżącą głównego zarzutu w tym zakresie.

Nie znajduje jednak uzasadnienia stwierdzenie, że Skarżący zostali pozbawieni swojej własności z powodu pozbycia się przez władze samorządowe części gruntu stanowiącego drogę lokalną na rzecz osoby fizycznej. Jak już wyjaśniono w pkt. 8 i 9 odpowiedzi droga ta, w ogóle nie była brana pod uwagę w poprzednich opracowaniach planistycznych jako potencjalny układ komunikacyjny.

W odniesieniu do kwestii pozbawienia Skarżących, poprzez zawarte w planie ustalenia miejsca pracy, jakim jest prowadzone gospodarstwo ogrodnicze wyjaśnić należy, iż zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałki tereny gospodarstwa ogrodniczego Skarżących, jak i gospodarstwa sąsiedniego, położone są w strefie „B” ochrony konserwatorskiej i przeznaczone są pod kształtowanie zieleni parkowej, sportowej i rekreacyjnej. W dziale VIII tekstu studium „Polityka w zakresie ochrony środowiska kulturowego” wskazuje się natomiast najważniejsze postulaty konserwatorskie dla tej strefy. Do nich należą między innymi: „zachowanie priorytetu funkcji usługowo – mieszkalnej poprzez likwidację bezwartościowej zabudowy gospodarczej oraz zakładów produkcji rolno – zwierzęcej i ogrodniczo – szklarniowej, w miejsce których powinny być sytuowane obiekty mieszkaniowe i usługowe.”

Biorąc pod uwagę fakt, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego musi być zgodny ze studium, utrzymanie funkcji gospodarstw rolniczych na tym terenie jest niemożliwe. Plan proponuje zatem czasowe utrzymanie gospodarstw, z docelowym ich przeznaczeniem na usługi z zakresu sportu i rekreacji. Skarżący w trakcie dyskusji publicznej podczas omawiania ustaleń planu zostali o tym poinformowani.

Ad.17.

Zarzut jakoby ustalenia planu naruszały ochronę terenów rekreacyjnych, bezpośrednio graniczących z nieruchomością strony skarżącej jest również bezpodstawny.

W Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Suwałk uchwalonym uchwałą nr XLVII-378/98 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 18 czerwca z 1998 r., zmienionym uchwałą nr XXXVI/342/2001 z dnia 31 stycznia 2001 r., tereny położone wzdłuż rzeki Czarnej Hańczy oraz wokół Zalewu Arkadia przeznaczone są pod zielen parkową, sportową i rekreacyjną. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w pełni respektuje zapisy zawarte w Studium, pozostawiając dla potrzeb rekreacji oraz zieleni parkowej tereny nadrzeczne, które są już notabene urządzone i częściowo przystosowane do potrzeb wypoczynku, sportu i rekreacji. Tereny te stanowią naturalną kontynuację urządzonych terenów rekreacyjnych położonych wokół Zalewu Arkadia. Zwrócić uwagę należy, że Skarżący nie podają na czym, w ich

ocenie, polega naruszenie ochrony terenów rekreacyjnych bezpośrednio graniczących z nieruchomością.

Ad.18.

Realizacja ustaleń planu niewątpliwie naruszy interes prawny strony skarżącej. Nie można jednak twierdzić, że Rada Miasta odrzucając wezwanie do usunięcia naruszenia prawa złożone przez Skarżących nie była zapoznana z zapisami zawartymi w treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze, który to plan uchwaliła i bazowała, jak to stwierdza strona skarżąca jedynie na informacji udzielonej przez Prezydenta Miasta. Członkowie Rady Miejskiej na komisjach przedsesyjnych oraz w swoich klubach zapoznają się z materiałem przygotowanym na każdą sesję Rady Miejskiej. W komisjach przedsesyjnych, na których omawiane są projekty planów kierowane do uchwalenia, biorą udział również projektanci, którzy udzielają odpowiedzi na ewentualne pytania Radnych.

Rada Miejska po zapoznaniu się z projektami uchwał kierowanymi na sesję ma prawo w jawnym głosowaniu je uchwalić, zgłosić do nich autopoprawki lub odrzucić, nie uchwalając.

W przypadku Skarżących Rada Miejska stosownymi uchwałami:

- a) Nr XXII/180/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie wezwania złożonego przez pana Jerzego Bydelskiego
- b) Nr XXII/181/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie wezwania złożonego przez państwa Elżbietę i Benedykta Bydelskich
- c) Nr XXII/182/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie wezwania złożonego przez pana Stanisława Bydelskiego
- d) Nr XXII/183/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie wezwania złożonego przez pana Jacka Bydelskiego
- e) Nr XXII/184/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie wezwania złożonego przez panią Urszulę Grzędzińską
- f) Nr XXII/185/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie wezwania złożonego przez panią Elżbietę Karłowicz
- g) Nr XXII/186/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie wezwania złożonego przez panią Annę Pawełko
- h) Nr XXII/187/08 z dnia 26 marca 2008 r. w sprawie wezwania złożonego przez panią Ewę Fiodorow

odrzucała wezwanie strony skarżącej do usunięcia naruszenia prawa w uchwale Nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze w Suwałkach

Ad.19.

Wymogiem prawnym jest przesłanie przez Przewodniczącego Rady Miejskiej podjętych uchwał oraz uzasadnienia do zainteresowanych. Strona skarżąca zarzuca, iż treść uzasadnienia uchwały jest niezrozumiała, nieczytelna, zapisy uzasadnienia w wielu kwestiach przeczą sobie, na niektóre zaś zarzuty składane przez Skarżących odpowiedź jest nieprawdziwa lub wymijająca. Strona skarżąca nie podaje jednak przykładów ilustrujących te zarzuty, poza jednym, dotyczącym gruntowej drogi dzielącej sąsiednie gospodarstwo

ogrodnicze, położone na południe od gruntów strony skarżącej. Sugeruje przy tym, że w otrzymanym uzasadnieniu do uchwały omawiany jest zupełnie inny teren. Nie jest to zgodne z prawdą, albowiem w treści uzasadnienia do uchwały napisane jest, cyt.:

„W punkcie 8 (...) napisane jest o „lokalnej drodze przebiegającej w niedalekim sąsiedztwie”, która jakoby miała być przeznaczona w planach zagospodarowania przestrzennego z roku 1975 pod nową ulicę. Tymczasem projekt planu sporządzany w latach 1972-1975 przez Powiatowy Zespół Urbanistyczny w Suwałkach nie został uchwalony. Nie wskazywał też jako ciągu ulicznego drogi, o której pisze (...). W projekcie tego planu droga łącząca ulicę Kościuszki z ulicą Zastawie przebiegała powyżej gruntów (...).”

Z zapisu tego jasno wynika, że droga przechodząca przez grunty sąsiedniego gospodarstwa ogrodniczego, położonego na południe od gruntów strony skarżącej nie była w latach 1972 – 1975 przedmiotem rozważań dotyczących przekształcenia jej w ulicę łączącą ul. Kościuszki z ul. Zastawie. Również w następnych planach nie rozważano rozwiązania układu komunikacyjnego na kierunku wschód – zachód, poprzez przeprojektowanie wąskiej i krętej drogi gruntowej przechodzącej przez gospodarstwo ogrodnicze położone na południe od gruntów strony skarżącej.

Ad.20.

Zarzut dotyczący rzekomej likwidacji poprzez sprzedaż osobom prywatnym drogi komunalnej oznaczonej numerem geodezyjnym 30801, jest nieuzasadniony gdyż droga ta, pozostaje nadal własnością Gminy Miasta Suwałki.

Jak już wcześniej wyjaśniono, droga ta nie była nigdy przedmiotem rozważań co do wykorzystania jej jako układu komunikacyjnego łączącego ulicę Kościuszki z ulicą Zarzecze ze względu na jej kręty przebieg oraz brak możliwości właściwego przejścia przez rzekę i podłączenia do ulicy Kościuszki bez naruszania zabytkowej tkanki miejskiej.

Ad.21.

Zawarta tu konstatacja, potwierdza w istocie słuszność rozwiązań projektowych zawartych w kwestionowanej przez Skarżących uchwale.

Ad.22.

W procedurze uchwalania planu, wyartykułowana przez Skarżących argumentacja jest bez znaczenia prawnego, zaś jak to wcześniej zostało wyjaśnione, zarzut odmowy wnioskowanego przez Skarżących przekształcenia gruntów stanowiących własność Skarżących, nie jest merytorycznie uzasadniony.

Ad.23.

Twierdzenie, iż w razie wywłaszczenia skarżący poniosą dotkliwe straty finansowe nie jest poparte dowodami. Kwestia ta była już omawiana z jednym ze skarżących – panem Benedyktem Bydelskim. Naczelnik Wydziału Geodezji, Gospodarki Nieruchomościami i Rolnictwa Urzędu Miejskiego w Suwałkach wyjaśniał Skarżącemu zasady, na jakich prowadzone są procedury związane z realizacją art. 36 i 37 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Skarżący został poinformowany o tym, iż zarówno grunty, jak i nieruchomości na nich stojące są oszacowywane przez biegłego niezależnego rzeczoznawcę majątkowego, wyłonionego przez Urząd w przetargu. W przypadku zaś, gdy właściciel nie zgadza się z szacunkiem dokonany przez tego rzeczoznawcę, może powołać

rzeczoznawcę swojego. Ostateczna wartość gruntów i nieruchomości jest wynikiem negocjacji pomiędzy właścicielem a Urzędem.

Reasumując powyższe - decyzje planistyczne w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze, w tym rozstrzygnięcia wszystkich wniosków i uwag, podjęte zostały w oparciu o przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717, z późn. zm.) i przepisy szczególne odnoszące się bezpośrednio lub pośrednio do spraw zagospodarowania przestrzennego, zostały również podjęte w oparciu o studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a także w oparciu o wiedzę merytoryczną projektanta uprawnionego do projektowania zagospodarowania przestrzennego oraz dostępny materiał archiwalny.

Dotyczy to również rozstrzygnięcia uwag strony skarżącej, składanych w trybie sporządzania planu. Uwagi analizowano pod kątem wszystkich zagadnień, które obowiązkowo uwzględnia się w planowaniu przestrzennym. Nie zostały one uwzględnione z przyczyn merytorycznych i prawnych, przedstawionych w uzasadnieniu do uchwały nr VI/39/07 Rady Miejskiej w Suwałkach z dnia 31 stycznia 2007 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu ulicy Zarzecze. O sposobie rozstrzygnięcia nieuwzględnionych uwag składanych do projektu planu Skarżący zostali również powiadomieni w piśmie znak: AGP-VII-7321/30/11/06 z dnia 08 grudnia 2006 r.

Reasumując powyższe stwierdzić należy, że Rada Miejska podejmując ww. uchwałę działała w zgodzie z obowiązującym prawem, a zatem, wniosek o odrzucenie lub oddalenie skargi należy uznać za uzasadniony.